

Onbaşı Pars bir çam ağacına dayanmış, düşünüyordu; Yamtar, onun karşısında duruyor, büyücek bir tahta parçasına bıçağı ile bir şeyler kazıyordu. Hava karlı, fakat Ötükenliler için güzeldi. Yamtar başını kaldırdı.

11. BÖLÜM

ONBAŞI PARS

Biliyor musun?
Şu acunda çok
salak kişiler var.

dedi.

Nerden
bildin?

Suğdaklarla
konuştum da
anladım.

Suğdıklar sana
ne dediler?

Yeryüzünde en tatlı
işin alışveriş yapıp
akça kazanmak
olduğunu söylediler.

Pars yüzünü
ekşitti.

Bu onların salaklığını
değil, korkaklığını
gösterir.

dedi.

Yamtar anlatıyordu.

Ben onlara savaş mı tatlıdır, alışveriş mi diye sordum. Güldüler. Kendi aralarında, kendi dillerince konuştular. Dilleri de hiç insan diline benzemiyor.

Sana ne cevap verdiler?

Savaşta kişiler ölür. Tat bunun neresinde dediler.

Hay salak kötü kişiler hay! Demek savaşın tadını almamışlar. Öküze kimiz versen tadını alır mı? Bunlar da öyle.

Yamtar öfkelenmeye başlıyordu.

Şu Çinlilerle Suğdıkları hangi Tanrı yaratmış? Böyle budun yaratmaktansa yaratmamak yeğ!..

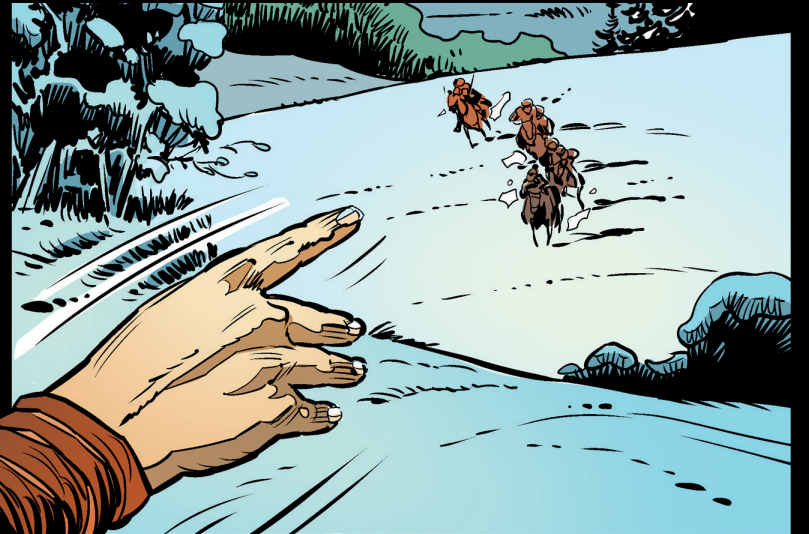
İşleri güçleri yalan dolan.

Alçak, korkak kişiler...

İşte uzaktan Çinliler geliyor.

Onbaşı Pars'ın keskin gözleri çok uzaktan gelen Şen-king'le üç Çin subayını seçmişti.

Sançar, kara kış ortalığı dondurduğu halde talimlerinden geri kalmıyordu. Kendi buyruğundaki erleri şimdi de dört günlük bir savaş talimine çıkarmıştı, ilk günü dörtnala hep yol gitmişler, geceleyin de fırtına altında yürümüşlerdi.

12. BÖLÜM
ÇAŞIT

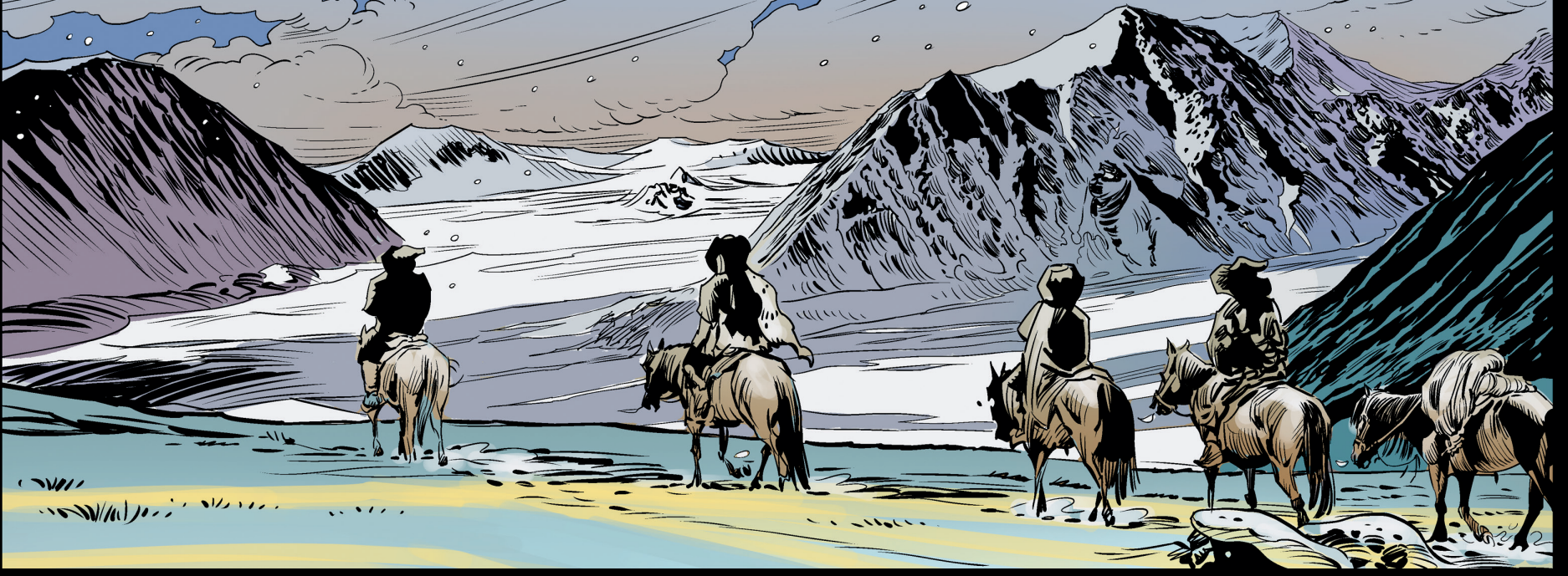

Üç tane yedek atları vardı. Bu yürüyüşte av bulacaklarını bildikleri için bu atları almışlar, avladıklarını atlara yüklemişlerdi.

Onbaşı Sançar'ın adını Ötüken'de herkes bilirdi. Yaman savaşçı ve iyi çeri idi.

Bu, dört günlük savaş talimlerinde Ötüken'den o kadar uzaklaşmışlardı ki nerde ise, biraz daha gitseler Çin'e akın edebilirlerdi.

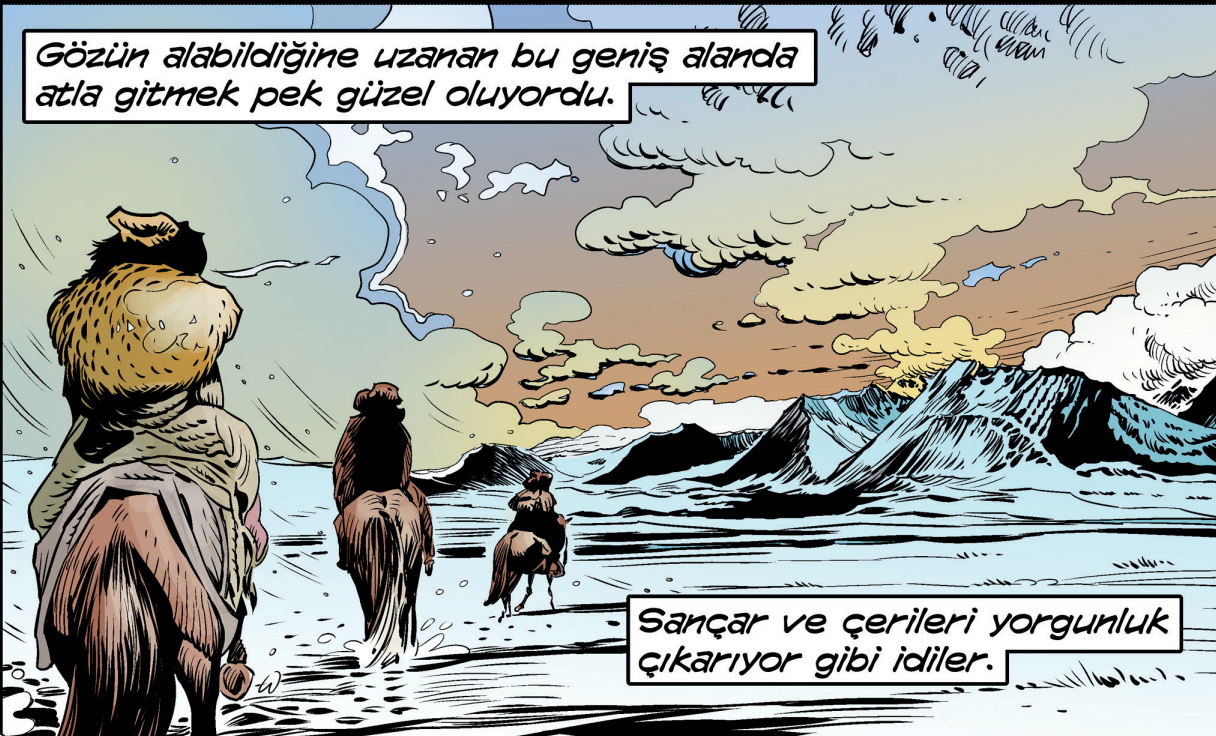
Dördüncü gün, talimler bitmiş, yedek atlar avla dolmuş olarak Ötüken'e dönüyorlardı.

Yorgundular.

Bereket versin fırtına ve kar dinmişti.

Gözün alabildiğine uzanan bu geniş alanda atla gitmek pek güzel oluyordu.

Sançar ve çerileri yorgunluk çıkarıyor gibi idiler.

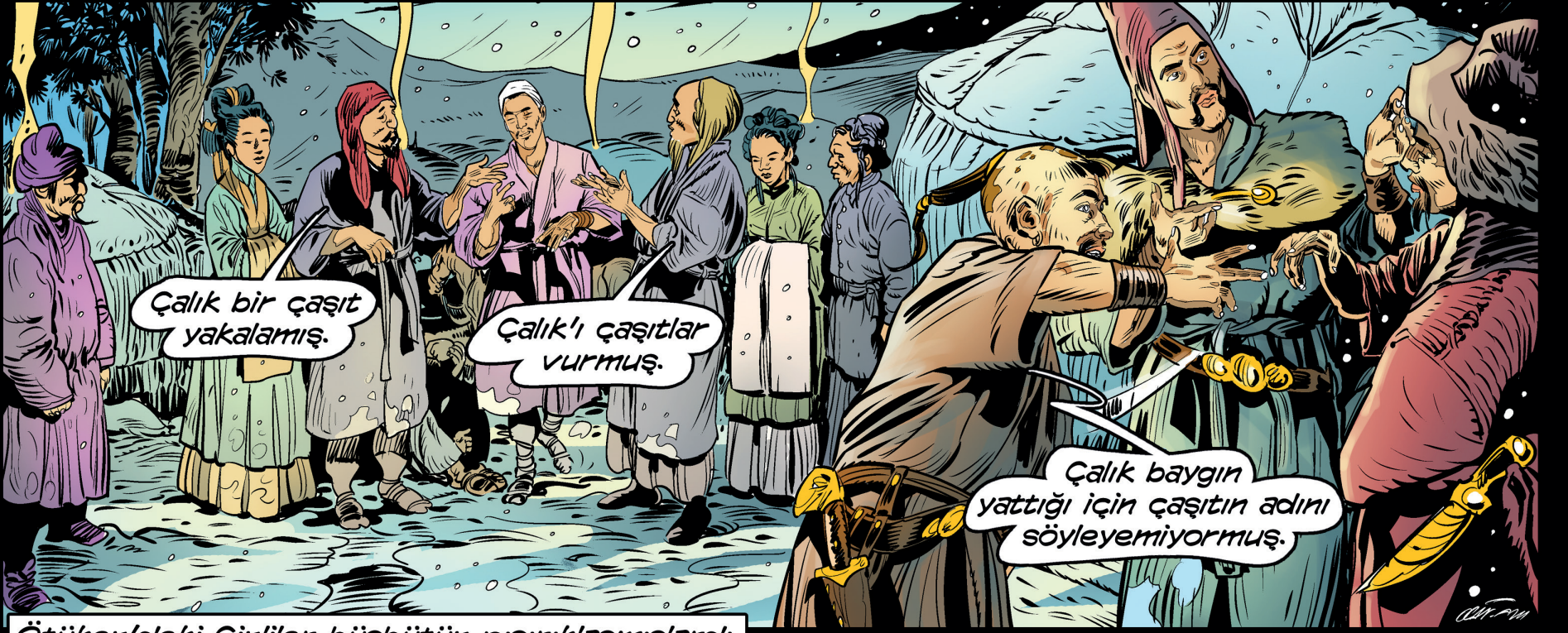
Birdenbire erlerden biri.

İlerde bir at gidiyor!

dedi.

İşbara Alp ve Sançar ağızlarını sıkı tuttıkları halde "çaşıt" haberi Ötüken'de yayılmıştı. Ötükenliler bunu kimseden işitmedikleri halde kendi sezgileriyle bulmuşlardı. Türlü türlü söylentiler dolaşıyordu.

Ötüken'deki Çinliler büsbütün pısrıklanmışlardı. Nedense bu işten pek ürküyorlardı.

Van-zin-şan bu fikre itiraz etti.

Hayır beğimiz.

Kağan çasıtı duyarsa bizim için de kötü olur.

Çünkü onca Çin'deki şu ve bu aileden önce Çin'den gelen çasııt önemlidir. Bu çasııt haberi doğru ise Kağan artık bize de iyi gözle bakmaz.

Neden bakmasın?

Sen de amma tuhaf düşünüyorsun.

Şu İşbara Alp'in at uşağı kendine gelse de çasııtın adını söylese...

İşbara Alp'in at uşağı biliyor muymuş?

Biliyormuş.

Bu at uşağının iyi Çince bildiğini, çok açığıöz olduğunu duydum.

Herhalde bir şeyler öğrenmiştir.

Çasııtın Çin kağanından geldiği açıkça ortaya çıksa Kara Kağan'dan Çin'e akın için izin isteyeceğim.

Elbette bana kırk bin, elli bin atlı verir.

Hayır beğimiz! Kara Kağan size çeri vermez.

Neden?

Akında yağma olunacak malları yalnız Türklere vermek ister de ondan...

